

עפ"ג 52174/10/21 - מדינת ישראל נגד יורם תורג'מן

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 ינואר 2022

עפ"ג 52174-10-21 מדינת ישראל נ' תורג'מן
ו-עפ"ג 48711-10-21 תורג'מן נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

י. גריל, שופט עמית [אב"ד]

א. בולוס, שופט

מ. דאוד, שופט

המערערת בעפ"ג 52174-10-21:

מדינת ישראל

המשיבה בעפ"ג 48711-10-21:

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

ע"י ב"כ עוה"ד יאיר גויכמן

נגד

המשיב בעפ"ג 52174-10-21:

יורם תורג'מן

המערער בעפ"ג 48711-10-21:

ע"י ב"כ עוה"ד יובל זמר

הודעות ערעור מיום 20.10.21 ומיום 21.10.21 על גזר-דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת הבכירה א' קנטור) מיום 9.9.21 ב-ת"פ 7768-04-15.

פסק דין

א. בפנינו שני ערעורים שהדיון בהם אוחד על גזר-דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת הבכירה, אורית קנטור) מיום 9.9.2021 ב-ת"פ 7768-04-15, לפיו נדון המשיב בעפ"ג 52174-10-21 (שהוא המערער בעפ"ג 48711-10-21) יליד שנת 1969, שייקרא להלן: "יורם", ל-12 חודשי מאסר בפועל, הופעלו ארבעה חודשי מאסר על-תנאי מתוכם שלושה במצטבר ואחד בחופף, כך שבסך הכול נגזרו על יורם 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, זאת בנוסף למאסר מותנה בן שישה חודשים למשך שלוש שנים, כשתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש בגינה הורשע, וכמו כן נדון למאסר מותנה בן שלושה חודשים למשך שלוש שנים כשתנאי הוא שלא יעבור עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בנוסף הורה בית משפט קמא על מימוש התחייבות עליה חתם יורם על סך 2,500 ₪.

ריצוי עונש המאסר בפועל - מעוכב.

ב. הנסיבות הצריכות לעניין הן בתמצית אלה:

ב-ת"פ 7768-04-15 של בית משפט השלום בחיפה ("**התיק העיקרי**") הוגש כנגד יורם ביום 6.4.15 כתב אישום בו נטען, שבתאריך 24.3.14 התפרץ יורם בכוונה לגנוב לרכב אשר חנה בחניון בסמוך לאוניברסיטת חיפה באופן שפתח את נעילת דלתות הרכב, בצורה שאינה ידועה למדינה, פתח את דלת הרכב הקדמית, והחדיר את פלג גופו העליון אל פנים הרכב. בהמשך, פתח יורם את הדלת האחורית-ימנית והחדיר את פלג גופו העליון אל פנים הרכב, ולבסוף נתפס על ידי השוטרים כשהוא פותח את תא המטען של הרכב.

לאחר מעצרו של יורם, במסגרת חיפוש ברכבו שעמו הגיע למקום וממנו יצא כדי להתפרץ לרכב הנ"ל, נמצא שהוא מחזיק, ללא הסבר סביר, בשלט אלקטרוני היכול לפתוח מערכות נעילה אלקטרוניות של כלי רכב מסוגים שונים, דהיינו, כלי פריצה לרכב.

בכתב אישום זה ייחסה המדינה ליורם עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין, וכמו כן החזקת כלי פריצה לרכב לפי סעיף 413 של חוק העונשין.

ג. ת"פ 13306-01-15 של בית משפט השלום בקרית, צורף לתיק העיקרי לפי החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת הבכירה (בדימוס) יעל אבירם), מיום 6.7.16.

בכתב-האישום המתוקן שבתיק זה יוחסו ליורם 33 אישומים. במבוא לכתב האישום המתוקן הוסבר, כי רישיון סחר הוא אישור הניתן מאגף הרישוי במשרד התחבורה לסוחר רכב מנועי (להלן: "**תו סחר**") ולפיו כאשר סוחר רכב רוכש כלי רכב לצורך מכירתו לאחר (להלן: "**העסקה**") לא נרשמת ברישום הבעלויות במשרד הרישוי בעלות נוספת לגבי אותו רכב כתוצאה מן העסקה.

כמו-כן, כאשר בעל תו סחר מעביר בעלות על רכב במשרד הרישוי האגרה משולמת על ידו בגין העברת הבעלות (להלן: "**האגרה המופחתת**") נמוכה יותר בהשוואה לגובה האגרה שמשלם מי שמעביר בעלות על רכב מבלי שהינו בעל תו סחר (להלן: "**האגרה הרגילה**").

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה גובה האגרה הרגילה 211 ₪ ואילו גובה האגרה המופחתת היה 36 ₪.

בהתאם לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, על סוחר רכב המעוניין לקבל תו סחר להגיש בקשה לרשות הרישוי, לצרף מסמכים מסוימים ולעמוד במספר תנאים מצטברים.

כאשר בעלות ברכב נרשמת מכוח תו סחר קיים איסור בחוק לנוע ברכב זה על הכביש אלא למטרת קניית רכב או מכירתו, ובתנאי שלרכב מוצמד שלט המפרט זאת. תו סחר הוא אישי ואינו ניתן להעברה לאחר.

צוין במבוא לכתב האישום המתוקן, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, בין השנים 2010 ל-2013 עסק המערער בסחר בכלי רכב אך לא היה בעל תו סחר.

מוסך מוניטין בע"מ הוא מוסך בעל תו סחר (להלן: "**מוסך מוניטין**").

חברת אוטו קאר מימונית בע"מ היא חברה העוסקת במכירת כלי רכב משומשים והיא בעלת תו סחר (להלן: "**אוטו קאר**").

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום השתמש המערער בתו סחר על שם מוסך מוניטין ובתו סחר על שם אוטו קאר, שהגיעו לידי, כדי להעביר בעלות על כלי רכב שרכש לצורכי מסחר (להלן: "**הרכבים שנרכשו**") על שם אחת מן החברות הנ"ל, וזאת ללא ידיעת ו/או הסכמת אוטו קאר ומוסך מוניטין. המערער רשם את כלי הרכב שרכש על שם אוטו קאר או מוסך מוניטין כדי שברישום הבעלויות במשרד הרישום לגבי הרכבים שנרכשו, לא תירשם בעלות נוספת כתוצאה מן העסקה, ועל מנת לשלם אגרה מופחתת בגין העברת הבעלות על כלי הרכב שנרכשו במשרד הרישום.

כמו-כן, כדי להעביר בעלות על חלק מכלי הרכב שנרכשו על שם מוסך מוניטין זייף יורם יפויי כוח להעברת בעלות ברכב על שם מוסך מוניטין (להלן: "**יפויי הכוח המזויפים על שם מוניטין**") באופן שרשם עליהם במרמה כי מוסך מוניטין מייפה את כוחו להעביר בעלות על אחד מכלי הרכב שנרכשו על שם מוסך מוניטין, זאת למרות שמוסך מוניטין מעולם לא ייפה את כוחו של יורם לעשות כן.

כמו-כן חתם יורם על יפויי הכוח המזויפים על שם מוניטין בשמה של עו"ד יעל רוקח או בשמו של עו"ד פואד בדאח, ללא ידיעתם וללא הסכמתם, באופן הנחזה כאילו נעשתה החתימה כדין.

בחלק מן האישומים שיוחסו ליורם בכתב אישום זה הוא אף החתים את יפויי הכוח המזויפים על שם מוניטין בחותמת על שם עו"ד יעל רוקח או בחותמת של עו"ד פואד בדאח, אותן זייף יורם ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נחתם המסמך על ידם.

בנוסף, כדי להעביר בעלות על חלק מכלי הרכב שנרכשו על שם אוטו קאר זייף יורם יפויי כוח להעברת בעלות ברכב על שם אוטו קאר (להלן: "**יפויי הכוח המזויפים על שם אוטו קאר**") באופן שרשם עליהם במרמה שאוטו קאר מייפה את כוחו להעביר בעלות על אחד מכלי הרכב שנרכשו על שם אוטו קאר, למרות שאוטו קאר מעולם לא ייפתה את כוחו של יורם לעשות כן.

כמו-כן חתם יורם על יפויי הכוח המזויפים על שם אוטו קאר בשמה של עו"ד יעל רוקח או בשמו של עו"ד פואד בדאח, ללא ידיעתם וללא הסכמתם, באופן הנחזה כאילו נעשתה החתימה כדין. בחלק מן המקרים מושא האישומים שבכתב אישום זה, יורם אף החתים את יפויי הכוח המזויפים על שם אוטו קאר בחותמת של עו"ד יעל רוקח או בחותמת של עו"ד פואד בדאח, אותן זייף יורם ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נחתם המסמך על ידם.

בסך הכל זייף יורם עשרות מסמכים כדי להעביר בעלות במרמה על שם אוטו קאר או מוניטין וזאת בגין עשרות כלי רכב שנרכשו על ידו.

כמו-כן רשם יורם בכזב בעלות על עשרות כלי רכב שנרכשו על שם אוטו קאר או מוסך מוניטין ובכך קיבל לידי במרמה טובות הנאה המתבטאות באי-רישום בעלות נוספת במשרד הרישוי לגבי כלי הרכב שנרכשו, וכן בתשלום אגרה מופחתת בעת העברת הבעלות על כלי הרכב שנרכשו.

(עד כאן המבוא לכתב האישום שבת"פ 13306-01-15).

ד. באישום הראשון שב-ת"פ 13306-01-15 נטען, שיוֹרם היה בקשרי ידידות עם בנו של המתלונן. ביום 6.1.09 הגיע לידי יורם פנקס שיקים השייך למתלונן, ללא הסכמת המתלונן. יורם נטל שלושה שיקים מתוך הפנקס, זייף עליהם את חתימת המתלונן, מילא בהם תאריך וסכום ומסר אותם לידי יונתן טל על חשבון חוב שהיה ליורם כלפי יונתן טל. יונתן ניסה להפקיד שניים מן השיקים בסניף הבנק שלו, אך מכיוון שהמתלונן ביטל את השיקים חזרו הם מחמת חוסר כיסוי. בהמשך, החזיר יורם למתלונן, באמצעות בתו, את פנקס השיקים, זולת השיקים בהם עשה שימוש.

לפיכך ייחסה המדינה ליורם באישום זה זיוף של שלושה שיקים בכוונה לקבל באמצעותם דבר, וכן השתמש בשלושת השיקים בודעו שהם מזויפים.

המדינה ייחסה ליורם באישום זה עבירה של זיוף לפי סעיף 418 אמצע של חוק העונשין, ושימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 של חוק העונשין.

ה. באישום השני שבת"פ 13306-01-15 נטען, כי עובר ליום 28.10.10 רכש יורם רכב מסוג מיצובישי מאילן סיסו.

ביום 28.10.10 זייף יורם יפוי כוח להעברת בעלות ברכב המיצובישי על שם מוסך מוניטין (להלן: **"יפוי הכוח המזויף"**) באופן שרשם עליו במרמה כי מוסך מוניטין מייפה את כוחו של יורם להעביר בעלות על רכב המיצובישי על שם מוסך מוניטין למרות שמוסך מוניטין מעולם לא ייפה את כוחו של יורם לעשות כן.

ביום 28.10.10 ניגש יורם לסניף הדואר בקריית אתא, הציג לפקידה במקום ללא רשות את יפוי הכוח המזויף ואת תו הסחר על שם מוסך מוניטין, ובאמצעות הפקידה העביר את הבעלות על רכב המיצובישי במשרד הרישוי על שם מוסך מוניטין ללא ידיעתו וללא הסכמתו של מוסך מוניטין.

כתוצאה ממעשים אלה קיבל יורם לידיו במרמה טובת הנאה המתבטאת באי-רישום בעלות נוספת במשרד הרישוי לגבי רכב המיצובישי, וכן בתשלום אגרה מופחתת בעת העברת הבעלות על רכב המיצובישי במשרד הרישוי.

ביום 23.5.12 מכר יורם את רכב המיצובישי ליעקב סוסן. נטען באישום השני, שבמעשים אלה זייף יורם יפוי כוח והשתמש בו בכוונה לקבל באמצעותו דבר וכן קיבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי עבירות המרמה, שיטתיותם והיקפם וכן בכך שהמרמה בוצעה תוך ביצוע עבירת זיוף.

באישום השני ייחסה המדינה ליורם עבירה של זיוף לפי סעיף 418 אמצע של חוק העונשין, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 של חוק העונשין, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא של חוק העונשין.

באופן דומה למתואר באישום השני פעל יורם גם באישומים שממס' 3 ועד מס' 33 וזאת בתקופה שמיום 8.7.11 עד ינואר 2013.

1. בשלושים ושלושה האישומים שבכתב האישום מיוחסות ליורם עבירות של זיוף לפי סעיף 418 אמצע של חוק העונשין, ועבירות של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 של חוק העונשין.

כמו-כן, בשלושים ואחד האישומים (דהיינו, למעט האישום הראשון והאישום ה-33) מיוחסות ליורם עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא של חוק העונשין.

2. בישיבת בית משפט קמא (בפני כב' השופטת הבכירה (בדימוס) יעל אבירם) מיום 6.7.2016 הודה יורם בכל העובדות שבכתב האישום שבתיק העיקרי (ת"פ 7768-04-15) וכמו כן בכל העובדות שבכתב האישום שצורף (ת"פ 13306-11-15) והורשע בהתאם.

ח. **ת"פ 19788-01-14** הוגש לבית משפט השלום בנצרת ביום 9.1.14. בכתב-האישום המתוקן נטען, שכנגד יורם עמד במועדים הרלוונטיים לכתב האישום צו הבאה שניתן ביום 10.6.13 בבית משפט השלום בקריות. בתאריך 3.9.13 הגיע יורם לתחנת משטרת יוקנעם הואיל והוזמן נוכח צו ההבאה שהוצאו שכנגדו. בעוד השוטר חנוך מברר את הנושא הגיעה השוטרת אורלי ואמרה לשוטר חנוך, שכנגד יורם תלוי ועומד צו הבאה בגין חוב והוסיפה, שאם הוא לא ישלם את החוב עלול הוא להיעצר.

כששמע יורם את דברי השוטרת הוא הודיע שלא ישלם, התחיל לצעוק, ואמר לשוטרת: **"על הזין שלי את אני יכול לכסות אותך בכסף... כוס אמק מגעילה שרמוטה אני יראה לך את עוד תשלמי על זה"**.

כמו-כן צעק יורם על השוטרת: **"עד ראש השנה את לא תהיי פה הבטחה שלי תשלמי על זה, רוצה שאוריד את המכנסיים אני אראה לך את הארי (זין בערבית) שלי, אני לא רואה אותך ממטר זונה שרמוטה"**, ועשה לכיוונה תנועה מגונה, דהיינו, אצבע משולשת.

נטען בכתב-האישום, שבמעשים אלה איים יורם על השוטרת בפגיעה שלא כדין בחייה, בגופה ובפרנסתה בכוונה להפחידה ולהקניטה ואף להעליב את השוטרת בתנועות ובמילים כשהיא ממלאת את תפקידה כחוק.

כתב אישום זה ייחס ליורם עבירה של איזמים לפי סעיף 192 של חוק העונשין, והעלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 של חוק העונשין.

בישיבת בית משפט קמא (בפני כב' השופטת הבכירה (בדימוס) יעל אבירם) מיום 27.9.16 צורף גם כתב-האישום הנ"ל שבת"פ 14-01-19788, לאחר שיוורם הודה גם בעובדותיו ולפיכך ניתנה הכרעת דין לפיה מורשע יורם בתיק זה, בנוסף לשני התיקים שבהם כבר הורשע קודם לכן.

ט. אחר הדברים האלה הוזמן תסקיר שירות המבחן למבוגרים ובסך הכל הוגשו בעניינו של יורם שמונה תסקירים.

בתסקיר הראשון מיום 29.1.17 צוין, כי יורם מתקשה לבחון באופן מעמיק את הנסיבות שהובילו אותו לפעול כמתואר בכתבי האישום, הוא נטה למזער ולצמצם את חומרת העבירות ולתת הסברים רציונליים להתנהגותו, נטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים והיה ממוקד במחירים האישיים שהוא משלם בגין הסתבכותו בפלילים.

יורם מסר לשירות המבחן, בין יתר הדברים, כי לאחר שחרורו מן השירות הצבאי ועד שנת 1996 עבד בענף התכשיטנות ובמהלך השנים ניהל שתי חנויות ובית מלאכה, ועבר שוד מזוין בחנות התכשיטים, אך מכיוון שלא זכה לתשלום מחברת הביטוח נקלע לחובות כספיים גבוהים. לפי התרשמות שירות המבחן, השוד שיוורם עבר היווה עבורו משבר אישי קשה.

לדבריו, לאורך השנים הבאות הקים פעמים רבות עסקים בתחומים שונים, אך לדבריו מחמת חובותיו הכספיים כשל פעם אחר פעם. בשנים האחרונות עובר לתסקיר מסר שאינו עובד בצורה מסודרת ומשפחתו מתקיימת בעיקר ממשכורת של רעייתו.

כמו-כן מסר יורם, שבין השנים 2006 עד 2009 עסק בהימורים כדרך בילוי, אך חדל מלהמר באופן עצמאי הואיל ואיבד עניין בכך. כשנתיים טרם התסקיר החל לצרוך אלכוהול בכמות מוגברת, אך מסר כי פנה לגמילה במסגרת עמותת "אפשר", אולם לאחר כחמישה חודשים סיים את הטיפול כי חש שהדבר אינו מסייע לו.

שירות המבחן התרשם, שעל רקע הצורך להוכיח יכולות וחוזק עלול יורם לפעול באופן מניפולטיבי, עובר חוק ו"לעגל פינות" כפי שקרה בעבירות של זיוף, וקבלת דבר במרמה.

כמו-כן התרשם שירות המבחן, שיוורם מתקשה עדיין להכיר רגשית בחלקים התוקפניים שלו ונוטה למזערם ולייחס אותם לגורמים חיצוניים למרות שהצליח להכיר באופן ראשוני בקיומם.

בתסקיר זה צוין שירות המבחן, שכדי לבחון את מידת נכונותו ויכולותו של יורם להשתלב בהליך הטיפול במסגרת שירות המבחן מבוקש לדחות את הדיון בעניינו בארבעה חודשים.

י. בתסקיר השני מיום 6.7.17 צוין, כי יורם שולב תחילה בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים ומדיווח של מנחות הקבוצה מסתבר, שיוורם לא הגיע לשני המפגשים הראשונים, ומכיוון שמדובר בקבוצה סגורה הוא לא יכול היה להמשיך את השתתפותו בקבוצה זו. יורם טען, שלא הגיע למפגש הראשון בגלל מחלת בנו, ולמפגש השני לא הגיע כי לא חש בטוב.

התרשמות שירות המבחן הייתה שיוורם אינו מייחס חשיבות לכך שלא הגיע לשני המפגשים הראשונים של הקבוצה, ורמת המוטיבציה שלו לטיפול נמוכה, אך כדי לתת לו הזדמנות נוספת הוצע לו להשתלב בקבוצה סגורה שבמהלכה מתקיימות מפעם לפעם יציאות לשטח, אך נוכח הסתייגותו של יורם מיציאה לשטח לא ניתן היה לשלבו גם בקבוצה זו.

שירות המבחן צוין, שנוכח רמת המוטיבציה הנמוכה של יורם להשתלב בהליך טיפולי אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית שיש בה כדי להפחית את הסיכון להישנות העבירות.

י"א. התסקיר השלישי הוא מיום 10.10.19. לעניין זה יש לציין, שמחמת אי-הופעתו של יורם לדיון שהיה אמור להתקיים ביום 12.9.17 ניתן כנגדו צו הבאה. משלא הופיע גם לשיבת 21.12.17 ניתן כנגדו שוב צו הבאה. משלא הופיע לשיבת 11.1.18 הורה בית המשפט על התליית ההליכים, ואלה חודשו ביום 1.1.19. באותו שלב עבר הטיפול בתיק לכב' השופטת הבכירה, א' קנטור, שהורתה על מינוי סגור חלופי מהסנגוריה הציבורית, ובישיבה נוספת מיום 20.3.19 הורתה על הזמנת תסקיר של שירות המבחן.

בתסקיר זה מיום 10.10.19, צוין שירות המבחן, כי יורם מביע מוטיבציה מילולית ראשונית להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, ושילובו במסגרת הליך טיפולי עשוי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. לפיכך הופנה יורם לטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות במחלקה לשירותים חברתיים ביוקנעם והומלץ על דחיית הדיון בעניינו בשלושה חודשים.

י"ב. בתסקיר הרביעי מיום 15.1.20 צוין, שהרושם הוא שיוורם נמצא כיום בשלב ראשוני בתהליך הטיפול, במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, מגיע לקבוצות שבועיות ביחידה, ומגלה יותר מודעות לצורך בשינוי משמעותי בחייו.

שירות המבחן פעל גם להפניית יורם לבדיקת התאמה לקבוצת מרמה במסגרת שירות המבחן, אך מסיבות שאינן תלויות ביורם הוא טרם הוזמן לראיון התאמה ולפיכך שוב התבקשה דחיית הדיון בשלושה חודשים נוספים.

י"ג. בתסקיר החמישי מיום 1.9.20 צוין, כי נוכח מגפת הקורונה המפגשים עם יורם לא התקיימו כסדרם ונשמר עמו קשר טלפוני. עם החזרה למפגשים פרונטליים ביחידה לטיפול בהתמכרויות נעשו מספר ניסיונות ליצור עמו קשר, אך ללא הצלחה, ובהמשך תואם לו מפגש ביחידה שאליו לא הגיע.

באשר לקבוצה הטיפולית בתחום המרמה התקיים נכון למועד התסקיר מפגש אחד ולאחריו הופסקו המפגשים

מחמת מגפת הקורונה.

שירות המבחן צוין, כי בשיחת טלפון ציין יורם את הקשיים שעמם הוא מתמודד ובכלל זה פרידה מרעייתו שעמה הוא נמצא בהליכי גירושין. הוא מתגורר כיום בשכירות, מתקשה למצוא תעסוקה יציבה, ומחמת תחושות ייאוש הפסיק לשתף פעולה בטיפול הפרטני. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בשלושה חודשים נוספים.

י"ד. בתסקיר השישי מיום 1.12.20 צוין, שיו"ר מתקשה לראות את הצורך שלו בטיפול וכן מתקשה להתמסר למסגרת הטיפולית. במהלך הפגישה מיום 29.11.20 הומלץ, שיו"ר ישולב בטיפול במסגרת מרכז יום בחיפה הואיל והוא זקוק לטיפול מקיף ואינטנסיבי, אך יורם הביע התנגדות נחרצת לשילובו במסגרת מרכז יום בטענה שהתרשמות שירות המבחן שגויה והוא כיום אדם שונה מן האדם שהיה בעברו.

באשר לקבוצה לטיפול בעבירות מרמה, שבה היה אמור יורם להשתלב, צוין, שעקב היערכות מחודשת בעת מגפת הקורונה קבוצה זו טרם חזרה לפעילות. בשיחה עמו מסר יורם שהוא אינו מעוניין להשתלב בטיפול במסגרת אינטנסיבית והביע רצון לסיים את ההתנהלות בתיק במהירות האפשרית ולקבל את עונשו בנימוק שהוא נמצא לדבריו, בהליך שיקום עצמאי ומתכוון לסיים את חובותיו ולפתוח דף חדש בחייו. נוכח אי-נכונותו של יורם להשתלב בהליך טיפולי נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו ולמרות שלדעת שירות המבחן קיימת חשיבות רבה לשלב את יורם בהליך טיפולי שיקומי אינטנסיבי כדי להפחית את הסבירות לחזרה על התנהגות פורצת גבולות מצדו בעתיד.

ט"ו. בתסקיר השביעי מיום 15.2.21 צוין, שהפעילות בקבוצה לטיפול בעבירות מרמה הופסקה עקב התפרצות נגיף הקורונה וחודשה רק ביום 29.1.21. יורם הגיע למפגש אחד לאחר חידוש המפגשים וזאת עד למעצרו בתחילת פברואר 2021 (לאחר שנעצר בגין עבירות תעבורה ושחרר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני בבית בת זוגו). בעקבות זאת הופסקה השתתפותו בקבוצה.

יורם ביקש לבחון שנית את האפשרויות הטיפוליות העומדות בפניו ותיאר רצון לפעול באופן אקטיבי כדי לבצע שינוי בחייו, שירות המבחן הבהיר ליורם את המשמעות של התחייבות לטיפול מקיף ואינטנסיבי והרושם היה שהוא מוכן כיום להתגייס לתהליך כזה. לפיכך הומלץ על דחיית הדיון בעניינו בשלושה חודשים נוספים.

ט"ז. בתסקיר השמיני מיום 26.5.21 צוין, כי יורם תיאר קשיים עמם הוא מתמודד לאור שהותו במעצר בית (עקב עבירות התעבורה) והמתחים המתלווים להתמודדות זו. יורם ביטא רצון לטיפול, אך מאידך גיסא גם הסתייג מן הדרישות שהוצגו ותחושתו שאינו זקוק כיום להתערבויות מן הסוג שהוצע לו במפגשים. נוכח האמביוולנטיות שמבטא יורם לגבי יכולתו להתחייב ולהשתלב בהליך טיפולי משמעותי ממושך ואינטנסיבי, כמו גם הערכת הסיכון בעניינו וביצוע עבירות התעבורה במהלך היותו בהליך אבחון במסגרת שירות המבחן, שבגין הוגש כנגדו כתב אישום, התרשם שירות המבחן כי בשלב זה אין באפשרותו לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו של יורם שיהא בה כדי להפחית את הסיכון לחזרה על התנהגות עוברת חוק מצדו בעתיד. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינו של יורם עד קבלת החלטה בעניין הפנייתו לבית המשפט הקהילתי במסגרת ההליך אשר נדון בבית המשפט לתעבורה.

י"ז. נציין, שמעיון בגיליון המרשם הפלילי עולה, כי לחובת יורם ארבע הרשעות קודמות.

הרשעה מיום 5.7.07 בגין אי-הגשת דו"ח מע"מ במועד.

הרשעה מיום 13.5.13 בגין העלבת עובד ציבור והתנהגות פרועה במקום ציבורי.

בגזר דין זה נדון יורם ל-4 חודשי מאסר על-תנאי, שהופעלו על ידי בית משפט קמא בגין התיק המצורף (ת"פ 19788-01-14).

הרשעה מיום 16.2.15 בבית משפט השלום לתעבורה בגין נהיגת רכב ברשלנות.

הרשעה מיום 23.11.15 בגין איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור.

י"ח. מטעם המדינה (ב"כ יחידת התביעות המשטרית) נטען בבית משפט קמא, שבגין התיק העיקרי של פריצה לרכב בכוונה לגנוב והחזקת כלי פריצה ברכב מתחם העונש ההולם נע בין שישה ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בתיק שצורף שבו הורשע יורם בגין איומים והעלבת עובד ציבור על שוטר על רקע מילוי תפקידה ושימוש כלפיה בביטויים מיניים מבזים, עתרה ב"כ המדינה שמתחם הענישה ינוע בין שישה ל-12 חודשי מאסר. ב"כ המדינה ציינה בטיעוניה, שמדובר בעבריו רצידיביסט אשר שב ופוגע בציבור בדרכים מגוונות וכן הפנתה להתרשמות שירות המבחן לפיה אין ליורם אופק שיקומי וקיים סיכון גבוה להישנות מעשיו בעתיד.

בפני בית משפט קמא הייתה מונחת חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 3.2.21, אך עמדת ב"כ יחידת התביעות המשטרית הייתה, שאמנם עמדתה הקודמת הייתה לעתור למאסר בדרך של עבודות שירות, אך נוכח צירוף תיק הפרקליטות (דהיינו: ת"פ 13306-01-15) אין לדעתה עוד מקום להטיל מאסר בעבודות שירות אלא להטיל מאסר בפועל ממש.

ב"כ יחידת התביעות המשטרית ביקשה להטיל על יורם מאסר בפועל לכל תיק בנפרד, במצטבר, ולהפעיל את ארבעת חודשי המאסר המותנה התקף בגין הרשעתו בעבירה של העלבת עובד ציבור (שהוטל בת"פ שלום נצרת, 29065-06-11) וכן להטיל עליו מאסר על-תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל-תנאי, קנס משמעותי, חילוט רכב, ולחלט התחייבות שהוטלה עליו בסך ₪2,500.

י"ט. בכל הנוגע לת"פ 13306-01-15 (התיק שבו הוגש כתב-האישום על ידי הפרקליטות בגין העבירות של זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות) נטען בפני בית משפט קמא, שמעשיו של יורם בוצעו בתחכום, ובנסיבות חמורות שהרי העבירות בוצעו על-פני תקופה ממושכת ב-32 מקרים שונים, וסחר ב-32 כלי רכב שונים באמצעות תווי סחר כדי ליהנות מהנחה באגרה ולהימנע מרישום בעלות נוספות בכלי הרכב, ובנוסף זיוף שלושה שיקים בסכום של ₪10,500, זיוף מסמכי יפוי

כוח, וכן זיוף חתימתם של שני עורכי דין כשליוורם צמח רווח בסך 5,775 ₪, בנוסף לעובדה שלא נרשמה בעלות נוספת בכלי הרכב.

נטען בפני בית משפט קמא, שריבוי המקרים מצביע על-כך שיוורם תכנן את מעשיו בקפידה, הבין את מעשיו, והוציאם לפועל על-פני תקופה ממושכת ובתחכום.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו הם ההגנה על חופש הפעולה והרצון של קורבנותיו והשמירה על מסחר תקין.

המדינה ביקשה לראות באירועים מושא כתב-האישום שבת"פ 13306-01-15 שני אירועים נפרדים ולקבוע שני מתחמי ענישה הולמים שונים. המתחם האחד: בגין האישום הראשון (בענין השיקים), והמתחם השני: בגין שאר 32 האישומים.

ביחס לאישומים מס' 2 עד מס' 33 ביקש ב"כ הפרקליטות לקבוע מתחם עונש הולם בין 36 עד 60 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס, ופיצוי, ובגין האישום מס' 1 (ענין השיקים) ביקש לקבוע מתחם שנע בין 3 עד 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

בנוסף נטען, שיוורם לא שיתף פעולה בהליכים השיקומיים השונים בהם שולב ולכן עתר ב"כ הפרקליטות שעונשו ייקבע ברף הגבוה של מתחמי הענישה ההולמים וכי הענישה שתוטל עליו בת"פ 13306-01-15 תצטרך לענישה שתוטל עליו בשני התיקים האחרים.

כ. מטעם ההגנה נטען בפני בית משפט קמא, שמאז הכרעת הדין חלף זמן רב, ובמהלך תקופה זו נטל יורם אחריות, "ניקה שולחן", חסך מזמנו של בית-המשפט וחסך העדתם של הרבה מאוד עדי תביעה. עוד צוין, כי את העבירה האחרונה ביצע יורם ב-2014 ומאז לא הוגשו נגדו כתבי אישום פליליים, זולת תיק תעבורה שהוגש בו כתב אישום ושם הומלץ על שילובו בבית המשפט הקהילתי.

לטענת הסנגור, יש ללמוד מהעדר כתבי אישום בעבירות נוספות, ומהמלצת שירות המבחן לשלבו בבית המשפט הקהילתי, שיוורם שוקם.

בנוסף נטען, שמגפת הקורונה מנעה את השתלבותו האינטנסיבית של יורם בהליך הטיפול. הסנגור הפנה לנסיבות חייו הקשות של יורם ובכלל זה שוד מזוין שעבר בשנת 1996, כשמאז החלה התדרדרותו הכלכלית, נוכח הכספים הרבים שנותר חייב. לענין זה הצביע הסנגור על צו כינוס נכסים ותיקי הוצאה לפועל בסך של כ-13 מיליון ₪.

כמו-כן ציין הסנגור, שאביו של יורם חולה במחלת הסרטן ויורם מטפל בו. לטענת יורם הוא החל בטיפול פסיכולוגי. הסנגור הדגיש, כי הנזק שנגרם לקופת המדינה הוא בסכום של 5,775 ₪ בלבד. הרווח הנוסף של

היעדר רישום העברת בעלות נוספת הוא של הבעלים הבאים שרכשו את כלי הרכב ולא של הנאשם, אשר טען כי זו הייתה נורמת העבודה. עוד נטען, שלאחר האירועים מושא כתב-האישום קיבל יום תו סחר.

לטענת הסנגור, יש משקל רב לחלוף הזמן הן באשר למתחם הענישה והן לעניין גזירת העונש. בנוסף הפנה הסנגור למדיניות הענישה בעבירות דומות, וכמו כן טען, שיוסרם לא נקט בתחום אלא בדרך שהייתה מקובלת באותה תקופה שימוש בתו סחר. הסנגור ציין, שהן בתיק העיקרי (פריצה לרכב בכוונת גניבה) והן בתיק המצורף, בנוגע לאיומים והעלבת עובד ציבור, לא פעל יורם בתחום. לעניין הפריצה לרכב פתח יורם את הרכב מבלי שנגרם נזק ומבלי שלקח דבר. באשר להתבטאותו של יורם כלפי השוטרת טען הסנגור, כי הדבר מבטא את קשייו של יורם כפי שצינו על ידי שירות המבחן, דהיינו, במצבי לחץ פועל הוא בצורה שאינה מכובדת, אך הוא לא פעל באלימות.

נוכח חלוף הזמן ביקש הסנגור, שיוטל על יורם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

כ"א. יורם עצמו אמר בבית משפט קמא, שהוא אכן עשה טעות, נוטל אחריות, אך לדבריו, כך התנהלו הדברים באותה תקופה בכלי רכב. לפי דבריו, כיום יש לו תו סחר והוא עובד באופן תקין.

באשר לפריצה לרכב טען, שלא לקח דבר והרכב היה פתוח. עוד מסר, שבשנת 2012 עבר גמילה מהימורים וכי את השתתפותו בקבוצה הטיפולית הוא הפסיק עקב משבר הקורונה. עוד ציין, שלא חזר לבצע עבירות, וסיפר על השוד שעבר בשנת 1996 אשר לדבריו גרם לו להסתבכותו הכלכלית.

כ"ב. בגזר הדין ציין בית משפט קמא, שהערכים החברתיים שנפגעו הם השמירה על הקניין, והאוטונומיה של הפרט לעשות ברכושו כרצונו. כמו כן נפגעו האינטרס של מסחר הוגן ותקין, שלטון החוק, הסדר הציבורי, והאינטרס להגן על שוטרים המבצעים את עבודתם כדין.

באשר לנסיבות הקשורות בעבירה ציין בית משפט קמא, שבעניין הפריצה לרכב, וכן בעניין האיומים וההעלבה כלפי השוטרת, לא קדם תכנון לביצוע העבירות, ואילו בעניין תווי הסחר אופן הפעולה בו נקט המערער הצריך הכנה מדוקדקת מראש של השגת תווי סחר, חותמות של עורכי דין ויפויי כוח עליהם חתם בשם החברות.

כ"ג. בעניין האישום הראשון בתיק הפרקליטות (זיוף שלושת השיקים בכוונה לקבל באמצעותם דבר) ציין בית משפט קמא, שנדרש תכנון ותחכום בזיוף השיקים ובשימוש בהם לשם החזר חוב. חלקו היחסי של יורם בביצוע העבירות הוא בלעדי.

הנזק שנגרם בפועל בכל הנוגע לאישומים שבגין תווי הסחר הוא ₪ 5,775, ובנוסף לכך פגיעה במסחר הוגן ותקין כשיוסרם הפיק תועלת עסקית מכך שלא נרשמה "העברת יד" על כלי הרכב מושא כתב-האישום.

כ"ד. באשר לפריצה לרכב, וכן באשר לתיק האיומים וההעלבת עובד ציבור, אין זה ברור מהו הנזק שנגרם

בפעול, ואולם, כך ציין בית משפט קמא, קיים נזק פוטנציאלי העלול להיגרם בעבירות מסוג זה הואיל ובהתנהגותו של יורם כלפי השוטרת יש כדי להרתיע שוטרים מלבצע את עבודתם על-פי חוק.

כ"ה. באשר לטענת יורם בעניין השוד המזוין שעבר בשנת 1996 והסתבכותו הכלכלית ציין בית משפט קמא, שמצב כלכלי, קשה ככל שיהיה, אינו מצדיק את ביצוע העבירות על ידי יורם שהוא בגיר, יכול להבין את אשר הוא עושה, את הפסול במעשיו, ומשמעותם. הייתה ליורם אפשרות להימנע מביצוע מעשיו, לשלוט בהם ואף לחדול מהם, במיוחד בכל הנוגע לתיק הפרקליטות שבו 33 אישומים, אך הוא לא חדל מהם.

כ"ו. בנוגע לאישומים מושא תיק הפרקליטות קבע בית משפט קמא, שיש לקבוע שני מתחמים נפרדים הואיל ומדובר בשני אירועים נפרדים: האחד, זיוף השיקים והשימוש בהם למטרת החזר חוב על ידי יורם, השני, 32 האישומים (מס' 2 - מס' 33) המהווים מסכת עובדתית אחת, תכנית עבריינית אחת, כשהעבירות בוצעו במועדים קרובים ובגין יש לקבוע מתחם ענישה אחד (אך בנפרד ממתחם הענישה בגין זיוף השיקים).

גם באשר לעניין הפריצה לרכב בכוונה לגנוב, ולעניין האיומים והעלבת עובד ציבור כלפי השוטרת, החליט בית משפט קמא לקבוע מתחמי ענישה נפרדים.

לנוכח האמור, קבע בית משפט קמא בתיק הפריצה לרכב בכוונה לגנוב מתחם ענישה של מאסר בין 3 חודשים לבין 9 חודשים.

באשר לתיק המצורף בגין איומים והעלבת עובד ציבור כלפי השוטרת קבע בית משפט קמא מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

באשר לאישום הראשון בתיק הפרקליטות (זיוף השיקים) קבע בית משפט קמא מתחם ענישה שבין 3-12 חודשי מאסר, ובאשר לאישומים מס' 2 - מס' 33 (תווי הסחר) קבע בית משפט קמא מתחם ענישה שבין 9 ל-18 חודשי מאסר.

כ"ז. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ציין בית משפט קמא, שיוזם הודה בהזדמנות הראשונה בעבירות שבתיק העיקרי ובתיק הפרקליטות, ובנוסף צירף בהמשך את תיק האיומים והעלבת עובד ציבור. בכך למעשה "ניקה את השולחן", ובהודאתו חסך מזמנם של הצדדים, העדים הרבים ובית המשפט.

יורם הוא אב לילדים, יש לו חובות רבים ועונש מאסר יפגע הן בבני משפחתו והן ביכולתו להסדיר את חובותיו.

בית משפט קמא הוסיף, שלא הובאה בפניו אינדיקציה לכך שיורם עשה מאמץ לתקן את תוצאות העבירה ולפצות בגין הנזקים. יורם עשה אמנם ניסיונות להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, במהלך ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, אך שינה עמדתו ולא גילה עקביות בשיתוף הפעולה שלו בהליכים טיפוליים.

בית משפט קמא הביא בחשבון את נסיבות חייו הקשות של יורם כפי שעלה מדברי הסנגור, מדבריו של יורם עצמו ומתסקירי שירות המבחן, וכן נלקח בחשבון השוד המזוין משנת 1996 שהביא, לפי הנטען, לקריסתו הכלכלית והתדרדרותו.

כ"ח. בית משפט קמא נתן דעתו לכך שעבירת הפריצה לרכב התבצעה בשנת 2014, העבירות מושא תיק הפרקליטות בוצעו בין השנים 2010 עד 2013, ועבירות האיומים והעלבת עובד ציבור כלפי השוטר בוצעו בשנת 2013. בית משפט קמא הוסיף, כי הגם שההליכים הותלו בשלב מסוים משהפסיק יורם להתייצב לדיונים, למרות צווי ההבאה שהוצאו, החליט הוא להתחשב במידת מה בחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות.

כמו-כן נתן בית משפט קמא את דעתו להרשעותיו הקודמות של יורם.

בית משפט קמא הוסיף, שניתנו ליורם הזדמנויות רבות במסגרת שירות המבחן להשתלב בהליכים טיפוליים שונים שפורטו בתסקירים הרבים שהוגשו, אך הוא לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו לעבור הליך שיקומי אינטנסיבי עליו הומלץ, להפחתת הסיכון להישנות עבירות, לכן החליט בית משפט קמא **שלא** לסטות ממתחם הענישה ההולם לקולא מטעמי שיקום.

כ"ט. בית משפט קמא זקף לחובת יורם את ריבוי העבירות בתיק הפרקליטות, דבר המצביע על התנהלות קלוקלת לאורך תקופה. ריבוי המעשים מצביע על תכנון מוקדם. יורם הוציא לפועל את המעשים על-פני תקופה ממושכת ומדובר ב-32 מקרים של סחר בכלי רכב שונים על-מנת להימנע מרישום בעלות נוספת באותם רכבים.

לצד זאת, הביא בית משפט קמא בחשבון כי מדובר בעבירות שבוצעו בין השנים 2010 - 2013 כשרק כיום נותן יורם את הדין על מעשיו, ואולם, שיהיו זה אינו נובע מהתנהלות המדינה אלא מהתנהלותו של יורם שבשלב מסוים חדל מלהתייצב לדיונים, ניתק קשר עם בא-כוחו ולאחר שאותר, מונה לו סנגור חדש, לבקשתו, שייצג אותו בהמשך ההליך. לכן, כך קבע בית משפט קמא, אין יורם רשאי ליהנות מן השיהוי הגם שמדובר בנסיבה שיש מקום להתחשב בה.

ל. באשר לפריצה לרכב משנת 2014 ציין בית משפט קמא, שיורם התפרץ לרכב חונה כשהוא מצויד בשלט אלקטרוני הפותח מערכות נעילה אלקטרוניות של כלי רכב מסוגים שונים דבר המצביע על ניצול הזדמנות, אך גם על תכנון מראש, מה גם שמדובר בחניון הסמוך לאוניברסיטה, ולא במרכז העיר. יש לזקוף את המעשים לחובת יורם גם אם לא גנב דבר מן הרכב.

ל"א. באשר לעבירות האיומים והעלבה כלפי השוטרת, משנת 2013, ציין בית משפט קמא, שאלה התבצעו תוך ניבול פה ובכוחניות שעה שמדובר בשוטרת שרצתה למלא את תפקידה. התנהגות יורם מצביעה על העדר כל רסן, בוטות וזלזול בשלטון החוק, וזאת בשעה שמאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירה של העלבת עובד ציבור לא הרגיעו.

בית משפט קמא הוסיף, שעובר לביצוע העבירה בגינה הורשע יורם כנגד השוטרת, ביצע הוא עבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והעלבת עובד ציבור ביום 27.10.11, אך הורשע בעבירות אלה רק ביום 23.11.15 (ת"פ 52898-02-15 שלום קריות).

ל"ב. בית משפט קמא ציין, כי ניתן היה לצפות שיוֹרם יפנים את חומרת מעשיו, גם אם העבירות בוצעו לפני שנים, וישתלב בטיפול משמעותי במסגרת שירות המבחן, ואולם, גם אם הוא הביע נכונות בשלב כזה או אחר להשתלב בטיפול, הרי התנהלותו הצביעה על רמת מוטיבציה נמוכה והעדר פניות להתגייס לבחון את הדפוסים העברייניים, ושינויים.

בית משפט קמא התרשם, כי יורם השתלב בטיפול נוכח אימת הדין, אך לא מתוך הפנמה של הצורך שלו בטיפול, והוא אינו בשל להתמסר למסגרת הטיפולית שתאפשר לו לשנות את דפוסי התנהגותו.

מסקנת בית משפט קמא היא, כי בסופו של יורם אינו מתאים לטיפול, אין אינדיקציה להצלחת שיקומו ולכן אין לחרוג ממתחמי העונש שקבע בית משפט קמא.

ל"ג. לפיכך, דן בית משפט קמא את יורם ל-12 חודשי מאסר בפועל והפעיל את ארבעת חודשי המאסר על-תנאי מת"פ 29065-06-11 (בית משפט שלום נצרת) כששלושה חודשים הם במצטבר ואחד בחופף, באופן שעל יורם לרצות 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, זאת בנוסף לענישה הנלווית, כפי שכבר פירטנו בפתח דברינו.

ל"ד. מונחים בפנינו ערעורו של יורם, באמצעות סנגורו הנוכחי, על חומרת העונש (עפ"ג 48711-10-21) וערעור המדינה על קולת העונש (עפ"ג 52174-10-21).

בערעורו טוען יורם, שגזר הדין יוביל אותו אל מאחורי סורג ובריח, כשהוא בן 52, ומעולם לא ריצה עונש מאסר ותהא בכך מכה אנושה מבחינתו וספק אם יוכל להתאושש ממנה. שליחתו לבית הסוהר כיום בגין עבירות שבוצעו לפני שנים רבות (המאוחרת בהם במרץ 2014) היא רובה ככולה פועל יוצא של התנהלותו, ולא דווקא מעשיו, שהרי מתחמי הענישה מאפשרים הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

נטען, כי תוצאת גזר הדין קשה ביותר, בלתי סבירה, ובלתי רצויה. יורם גדל במשפחה נורמטיבית, כשכולם (מלבדו) מקיימים אורח חיים תקין לחלוטין, וכך גם יורם עד שנת 1996, כשבאותה תקופה הוא היה בעל שתי

חנויות תכשיטים ונפל קרבן לשוד אלים בעטיו סובל הוא, כך נטען, מפוסט טראומה. הסחורה שנשדדה לא הייתה מבוטחת ולכן נותר הוא חסר כל, הואיל והסחורה שהייתה ברשותו לא הייתה שייכת לו אלא בקונסיגנציה.

לאחר מכן ניסה יורם להקים מספר עסקים, אך אלה כשלו עקב המצוקה הכספית התמידית בה היה שרוי. במשך תקופה מסוימת אף פנה אל הטיפה המרה כדי להקל מעט על מכאובי הנפש, וכך נתן לתסכול הרב שהצטבר בו לאורך שנים להביא אותו להתנהגויות שהוא בוש בהן ומצר עליהן.

הודגש בערעור, שיוֹרם כשל בביצוע העבירות שבהן הודה בשים לב למצוקתו הכלכלית הקשה כשרק המשכורת הנמוכה של רעייתו דאז הצילה את המשפחה מחרפת רעב.

עוד נטען, שהנזק שגרמו מעשיו של יורם לקופת המדינה מסתכמים בסכום נמוך של 5,775 ₪, ואילו רוכשי כלי הרכב קיבלו את המכוניות שרכשו הואיל ומעשיו לא נועדו להונות את רוכשי הרכבים ולא לגזול את כספם.

הודאתו של יורם בהזדמנות הראשונה בשלושה כתבי אישום חסכה מזמנו היקר של בית-המשפט וחסכה את העדתם של למעלה מ-100 מעדי תביעה.

ל"ה. הסנגור מפנה לכל האמור בתסקירי שירות המבחן, כפי שאלה גם פורטו בגזר הדין המפורט והממצא של בית משפט קמא, הואיל ומן האמור בתסקירים עולה, שיוֹרם, כתוצאה מכל המפורט לעיל, מוצף בתחושות שליליות מתקשה להכיל את רגשותיו, והם מקבלים ביטוי בדרך של התנהגות פוגענית כלפי עצמו וכלפי סביבתו. התנהלותו זו של יורם, כך טוען הסנגור, היא שהביאה עליו בסופו של יום עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח שלא היה מחויב המציאות בשים לנסיבות הכלליות של המקרה.

עוד מציין הסנגור את מצבו הכלכלי של יורם לאורך ניהול ההליך בהיותו שרוי במצוקה כלכלית שאף לא אפשרה לו לשאת בעלות דמי הנסיעה בתחבורה ציבורית לבית המשפט והבושה שהציפה אותו לא אפשרה לו להודות במצבו ולהסביר מדוע לא התייצב לדיון.

ל"ו. כמו-כן נטען בערעור, שחובותיו של יורם בסך העולה על 13 מיליון ₪ הם תולדה של השוד משנת 1996, כשהחובות רדפו אותו במשך שנים וגרמו לו לחיות תחת חרדה קיומית ורק בשלהי 2019 סיים הוא את הליכי פשיטת הרגל ופניותו לטפל בעצמו ובמצוקתו השתפרה משמעותית.

לאחר ששולב יורם בטיפול ביחידה להתמכרויות נראה היה שהוא עולה על דרך המלך, אך למזלו הרע מגפת הקורונה שפרצה הביאה להפסקת הטיפול. הסגרים הממושכים והעדר הכנסה במשך חודשים ארוכים גרמו להתדרדרות במצבו הנפשי ולניתוק הקשר עם שירות המבחן. כמו-כן, הגיעו נישואיו אל קצם והדבר הוסיף על מצוקתו כשמצא עצמו בגיל 50 ללא עבודה, ללא הכנסה, כשהוא חולק דירת חדר עם אדם נוסף, ולכן פעם נוספת ניתק הוא מגע עם שירות המבחן הואיל ונוכח אישיותו, כך נטען, אין הוא מסוגל לקבל עזרה דווקא ברגעים שהוא זקוק לה.

מוסיף וטוען הסנגור, שגם כאשר חודש הקשר עם שירות המבחן שגה יורם משלא קיבל את המלצת גורמי הטיפול להשתלב לטיפול אינטנסיבי הואיל והוא נלחם על חייו במובן הכלכלי, לא הצליח להבין את חשיבות הטיפול ולא יכול היה להתחייב לתקופה ממושכת של טיפול במרכז יום כשהמשמעות היא חוסר יכולת לכלכל את עצמו. לכן סבור הסנגור, שקביעותיו של בית משפט קמא בפסקה 69 לגזר הדין על-כך שהתנהלותו של יורם הצביעה על רמת מוטיבציה נמוכה להשתלבות בטיפול היא שגויה, הואיל ויש בכך - כך נטען - התעלמות מאישיותו של יורם, המטען שהוא נושא על גבו וחוסר הפניות שלו להירתם לטיפול מחמת מצוקתו הכלכלית והרגשית.

הסנגור מדגיש, שיוֹרם הפנים את חומרת מעשיו ושינה את דרכיו הואיל ובשנים האחרונות לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים נוספים.

עוד נטען, שבית משפט קמא אמנם העניק ליוֹרם הזדמנויות רבות להשתלב בהליכים טיפוליים אולם יורם נמנה, כך נטען, עם אותה קבוצה של אלה שהכלים הרגילים העומדים לרשות בית-המשפט ושירות המבחן אין בהם כדי לסייע להם.

ל"ז. טענה נוספת היא שמעשיו של יורם אינם במדרג חומרה גבוה, מבחני הענישה שנקבעו בגין מעשיו מאפשרים הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, והוא אף נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, אך התנהלותו, כפי שתוארה לעיל היא שהביאה את בית משפט קמא לגזירת עונש מאסר לריצוי בפועל, ותוצאה זו לדעת הסנגור אינה צודקת ואינה מידתית.

עוד טוען הסנגור, שאין הכרח לחרוג לקולא ממתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא, וניתן להפחית בעונשו של יורם על דרך הטלת עונש מאסר לפי התקופה המקסימלית האפשרית לנשיאת מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת כאמור מבלי לחרוג מן המתחמים.

הסנגור חוזר ומדגיש את הנזק שייגרם ליוֹרם ולמשפחתו אם יישלח למאסר מאחורי סורג ובריה, בין היתר בשים לב לכך שהוא סועד את אביב הקשיש והחולה וזאת בגין מעשים שהתרחשו לפני כמעט עשור, ומתסקירי שירות המבחן ניתן ללמוד שריצוי תקופת מאסר מאחורי סורג ובריה עלול להיות הקש שישבור את גבו והוא לא יוכל להתאושש מכך. מכאן העתירה להעמיד את עונש המאסר של יורם על 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

עד כאן תמצית הטענות בערעורו של יורם.

ל"ח. בערעור שהגישה המדינה נטען, שהעונש שהטיל בית משפט קמא על יורם חורג לקולא ואינו הולם את הנסיבות החמורות של המקרה.

לטענת המדינה, שגה בית משפט קמא משקבע שמתחם הענישה בכל הנוגע לאישום מס' 2 עד אישום מס' 33

(בעניין תווי הסחר) נע בין 9 חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל הואיל ובכך סטה בית משפט קמא באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת. בית משפט קמא, כך נטען, לא ייחס את החומרה הראויה והמתבקשת לעבירות בהן הורשע יורם ולא נתן משקל משמעותי למספר הרב של העבירות בגין הורשע. אין המדובר במעידה חד-פעמית, אלא בסחר ב-32 כלי רכב שונים באמצעות תווי סחר.

כמו-כן נטען, שבית משפט קמא לא העניק את המשקל הראוי לעובדה שהעבירות בוצעו בהתנהלות שיטתית ומתוכננת שנמשכה תקופה ארוכה במשך מספר שנים. עסקינן בהתנהלות רציוניסטית בשל בצע כסף וחמדנות, פרי מחשבה ותכנון ונסיבות אלה הצדיקו קביעת מתחמים גבוהים יותר וגזירת עונש חמור יותר במסגרתם.

אמנם סכום הכסף שאותו "הרוויח" יורם אינו גבוה (₪ 5,775), אך בית-המשפט צריך לתת את דעתו לפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם ממעשיו, ולא רק לנזק שנגרם בפועל.

נטען עוד, שבית משפט קמא שגה בקובעו שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים איננה גבוהה ולא ניתן ביטוי עונשי הולם למידת הפגיעה.

ל"ט. כמו-כן נטען מטעם המדינה, ששגה בית משפט קמא, משקבע את העונש לפי הרף הנמוך של המתחמים ולא העניק משקל רב לעובדה שעד מועד מתן גזר הדין, ואף נכון למועד הגשת הערעור, לא הציג יורם כל אינדיקציה בדבר מאמץ לתיקון תוצאות העבירות ופיצוי בגין הנזקים שגרם. העובדה שלא נעשה דבר כדי לפצות בגין הנזקים שנגרמו יש בה משום חומרה יתרה שצריכה לבוא לידי ביטוי בהטלת עונש מאסר לתקופה ארוכה מזו שהוטלה וכן להטלת קנס גבוה.

עוד טוענת המדינה, שבית משפט קמא לא נתן משקל הולם לעובדה ששירות המבחן התרשם, שיוורם נוטה למזער את חומרת העבירות ולייחס אותן לגורמים חיצוניים (התסקירים מיום 29.1.17 ומיום 10.10.199) דבר המעיד על נטילת אחריות חלקית.

כמו-כן שגה בית משפט קמא, משלא נתן משקל הולם לעובדה שהתמשכות ההליך רובצת ברובה לפתחו של יורם שביקש במשך עשרות דיונים לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש כדי לקבל תסקירים משלימים מטעם שירות המבחן.

ב"כ המדינה הוסיף, שהוגשו שמונה תסקירים וניתנו ליורם הזדמנויות חוזרות ונשנות, להשתלב במסגרות טיפוליות שונות, אך הוא לא השכיל לנצל אותן ואף זלזל בהם ובנוסף פעם אחר פעם לא התייצב לדיונים בעניינו עד שהותלו ההליכים, אך למרות התנהלותו זכה להזדמנויות חוזרות על-ידי בית-המשפט בניסיון לרתום אותו להליך טיפולי בפני שירות המבחן.

מ. טענה נוספת היא, שבית משפט קמא שגה משלא העניק משקל מספיק לעובדה שלחובת יורם ארבע הרשעות פליליות קודמות בין השנים 2007 עד 2015, בגין איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שתי עבירות של העלבת עובד ציבור, נהיגת רכב ברשלנות, התנהגות פרועה במקום ציבורי ואי הגשת דו"ח

במועד לפי חוק מע"מ. חלק מעבירות אלה הוא הורשע בעודו מבצע את העבירות בתיק מושא הדיון כאן.

עוד טוענת המדינה, כי בעונש שהושת על יורם אין כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מלבצע עבירות דומות. כמו כן מציינת המדינה, כי בהתאם לפסיקה יש להחמיר בענישה בעבירות כלכליות הפוגעות בציבור הרחב ויש להעביר מסר עונשי הולם שיבטא תכלית חברתית ברורה למיגור עבירות אלה. ציבור נפגעי העבירה אינו כולל רק את נפגעי העבירה הישירים אלא גם את זרועות האכיפה של המדינה.

טענת המדינה היא, שבית משפט קמא גזר על יורם עונשים קלים שאינם עומדים ביחס ישיר לחומרת העבירות בהן הורשע.

מ"א. מציינת המדינה, שאמנם יחידת התביעות המשטרתית לא הגישה ערעור על שני התיקים שבסמכותה (הפריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, ואיומים והעלבת עובד ציבור כלפי השוטרת) ואולם, העונש הכולל שגזר בית משפט קמא בגין 33 עבירות זיוף, 33 עבירות של שימוש במסמך מזויף, 31 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ולרבות עבירות של פריצה לרכב, החזקת מכשירי פריצה, איומים והעלבת עובד ציבור (בגין עבירה אחרונה זו היה תלוי ועומד כנגד יורם מאסר על-תנאי בר הפעלה של 4 חודשים והתחייבות על סך 2,500 ₪), הסתכם בסופו של יום ב-15 חודשי מאסר בפועל מבלי שהוטל עליו קנס, וענישה זו, כך נטען חורגת באופן קיצוני לקולא.

המדינה מפנה למספר פסקי דין התומכים בעמדתה, ועותרת להחמרה משמעותית בעונש המאסר ולהטלת קנס שיהלום את נסיבות המקרה.

עד כאן תמצית הטענות שבערעור המדינה.

מ"ב. בישיבת בית-המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 23.12.21, חזר בא-כוחו של יורם על הטענות אשר בערעור וכמו כן הגיב לטענות שהעלתה המדינה בערעורה.

הסנגור חזר על טענתו לפיה על-מנת שיוורם יוכל לרצות עונש מאסר בעבודות שירות לא היה צורך לסטות ממתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא, אלא ניתן היה להטיל את תקופת העונש המקסימלית של תשע חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, באופן שהרף המינימלי בגין האישומים מס' 2 עד מס' 33 בתיק הפרקליטות (תשעה חודשים), יהא חופף לרף המינימלי (שלושה חודשים) שנקבע בגין מתחמי הענישה האחרים על-פי גזר הדין של בית משפט קמא.

מ"ג. בהתייחס לפסיקה אליה הפנתה המדינה בערעורה טען הסנגור, שאין מקום להשוואה מבחינת החומרה בין התיק מושא הדיון כאן לבין פסקי הדין שאליהם הפנתה המדינה בערעורה, בהדגישו, בין יתר הדברים, שטובת ההנאה הכספית של יורם לא עלתה על 5,775 ₪, ולא הייתה כל הונאה של רוכשי כלי

הרכב. כמו-כן נטען, שטובת ההנאה המסחרית של אי-רישום "יד נוספת" בבעלות על הרכב היא טובת הנאה שמתגלגלת אל רוכש הרכב והוא נהנה ממנה.

מ"ד. כשנאמר לסנגור בזמן טיעונו שבבעלות על הרכב במשרד הרישוי רשומה כתוצאה ממעשיו של יורם, "יד אחת" פחות, ולכן רוכש הרכב ישלם בגין רכישת הרכב מחיר גבוה יותר, שהרי מן הרוכש נעלמה העובדה שגם הרכישה של יורם הייתה צריכה להופיע ברישומי הבעלות של הרכב טען הסנגור, "הלקוח שקנה ידע שהוא קונה מסוחר רכב והוא יודע שתו סחר לא נחשב כיד" (עמ' 3 לפרוט'). בהתייחס לאפשרות שאילו היה רוכש הרכב יודע שלמעשה קיימת "יד נוספת" הוא היה משלם מחיר מופחת ציין הסנגור, שהמדינה לא טענה זאת, וטענת המדינה התמצתה בכך שהייתה קבלת דבר במרמה לגבי הסכום של 5,775 ₪.

עוד טען הסנגור, שמתחם הענישה לו טוענת המדינה לא אושר מעולם בפסיקה, ואילו המקרים שאליהם הפנתה המדינה בערעורה הם מקרים שונים לחלוטין של מעשים חמורים יותר ובשווי כספי גבוה יותר.

באשר למתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא טען הסנגור, כי הוא אינו חולק על מתחמי הענישה שנקבעו, אך טוען כי לא חייבים לחבר את המתחמים.

מ"ה. הסנגור חזר על הטענה שכבר הופיעה בערעור ולפיה, התנהלותו של יורם שלא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו, כשבית המשפט הפנה אותו שמונה פעמים לשירות המבחן, היא שהביאה עליו, כך נטען, את עונש המאסר בפועל. הסנגור מסביר זאת, בין היתר, בכך שליוורם לא הייתה פניות לעניין השיקום נוכח מצוקתו הכלכלית הקשה. בשנת 2019 מצא יורם פתרון לצרותיו במסגרת הליך חדלות הפירעון, והצליח לקום על רגליו אך עקב המצב הכלכלי הקשה וחוסר עבודה בתקופת הקורונה, בשילוב עם גירושיו, שוב נותק הקשר בינו לבין שירות המבחן וזאת דווקא בשעה שהיה עליו להושיט יד ולקבל עזרה מקצועית (בטיעונו בעל-פה, עמ' 4 לפרוט', תיקן הסנגור את הנטען בסעיף 20 לערעור, וציין, שיוורם חשב אז שהוא עומד לקבל צו פש"ר אך עורך הדין שאמור היה להגיש את הבקשה לא עשה כן, ולכן קבוע לו לחודש מאי השנה דיון בתיק הפש"ר שלו).

כמו-כן ציין הסנגור, שכיום הכיר יורם בת זוג שיש לו קשר יציב איתה, והוא חזר לעבוד בתחום של סחר ברכב באופן חוקי ותקין לחלוטין.

ביום 27.12.21 הגיש הסנגור הודעה ובה רשימת פסיקה לתמיכה בטיעונו.

מ"ו. ב"כ המדינה חזר על הטענות שפורטו בערעור המדינה, כשלטענתו אמור היה בית משפט קמא להגיע ל-18 חודשי מאסר לכל הפחות וזאת בהנחה שהיה מטיל בגין כל אחד מן האישומים את הרף הנמוך של מתחם הענישה, דהיינו, בתיק הפריצה לרכב שלושה חודשי מאסר, באישום הראשון שבתיק הפרקליטות שלושה חודשי מאסר, באישומים מס' 2 עד 33 שבתיק הפרקליטות תשעה חודשי מאסר, סה"כ 15 חודשי מאסר, ולרבות המאסר על-תנאי שהופעל בגין העלבת עובד ציבור (4 חודשים, מתוכם שלושה

במצטבר ואחד בחופף), סך הכל 18 חודשי מאסר.

עוד טען ב"כ המדינה, שמעבר לנזק הכלכלי בסך 5,775 ₪ יש להביא בחשבון שבמעשיו של יורם, כפי שתוארו באישומים מס' 2 עד מס' 33 של תיק הפרקליטות, קיימת למעשה גם פגיעה בחופש הרצון וההתקשרות של רוכש הרכב שהוצג לו מצג שווא, למשל, שהוא רוכש רכב יד שנייה בעוד שהוא בעצם יד שלישית.

עוד טען ב"כ המדינה, שלא היה ראוי להטיל עונשים במתחמים הנמוכים בשעה שלחובת יורם 4 הרשעות קודמות ולרבות גם הרשעות תעבורה.

מ"ז. יורם הכין מכתב בכתב ידו שאותו הוא הגיש בתום הדיון לעיונו, ופירט בו את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, וכן ציין שהוא סובל, לטענתו, מפוסט טראומה עקב השוד והשנים הרבות שבהן היה נתון בחובות של ה"השוק האפור", והוסיף, שיש לו כיום בת זוג התומכת בו ועוזרת לו, עד היום הוא לא היה במאסר מאחורי סורג ובריח, והוא חושש שעונש מאסר לריצוי בפועל יקטע את ההתקדמות שאותה השיג בשנים האחרונות, הוא לא יוכל לטפל באביו החולה, ח"י משפחתו ייהרסו, והוא יגיע להתרסקות כלכלית. כמו-כן כותב יורם: **"אני מכה על חטא על הזדמנויות שקיבלתי ומצהיר שאני מוכן לכל טיפול שיידרש"**.

מ"ח. לאחר שנתנו דעתנו לכתבי האישום שהוגשו כנגד יורם בשלושת התיקים שבהם הורשע לפי הודאתו, לשמונת התסקירים של שירות המבחן, להרשעותיו הקודמות, לטיעונים לעונש בפני בית משפט קמא, לגזר הדין של בית משפט קמא, לנימוקי ערעור המדינה, לנימוקי ערעורו של יורם, לטיעוניהם של באי כוח הצדדים בדיון שהתקיים בפנינו ביום 23.12.21, למכתבו של יורם שהוגש לעיונו, ולפסיקה אליה ופנינו, הגענו לכלל מסקנה לפיה דין ערעורו של יורם להידחות, ואילו את ערעור המדינה יש לקבל באופן חלקי.

מ"ט. העבירות שביצע יורם בהתאם לכתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה, דהיינו, האישום הראשון ובו עבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף בגין זיוף שלושת השיקים, ו-32 האישומים בכל הנוגע לתווי הסחר, בעבירות של זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (**למעט** אישום מס' 33 שבו אין עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות), הן עבירות חמורות. נזכיר, שעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא של חוק העונשין, היא עבירה מסוג פשע שעונשה המרבי הוא עד חמש שנות מאסר.

נ. את העבירות בהן הורשע ב-ת"פ 13306-01-15 ביצע יורם מתוך כוונה להשיג יתרון כלכלי. לגבי עבירות מסוג זה קובעת הפסיקה:

"המניע לביצוע עבירה כלכלית טמון בטיב העבירה, ועל בית המשפט לתרום תרומתו בהטלת

עונשים שיהפכו עבירות אלו לבלתי כדאיות, גם בדרך של הטלת עונשי מאסר ממשיים". (ע"פ 8458/11 יוסי שובל נ' מדינת ישראל (11.9.13)).

נ"א. נציין, שבית משפט קמא פתח בפני יורם פתח רחב כרוחבו של היכל על-מנת לאפשר לו להשתקם. לפיכך הוגשו לבית משפט קמא לא פחות משמונה תסקירים של שירות המבחן (הראשון שבהם ביום 6.7.17 והאחרון שבהם ביום 26.5.21) ואולם, בסופו של יום לא השתלב יורם בהליך טיפולי, הגם שבית משפט קמא הורה שוב ושוב על דחיית דיונים על-מנת ליתן אפשרות ליורם להשתלב בטיפול במסגרת קבוצות טיפוליות של שירות המבחן, ולהגשת תסקירים עדכניים.

נ"ב. לא נעלם מעינינו שבמהלך השנתיים האחרונות שיבשה מגפת הקורונה את הפעילות בתחומים שונים ובהם, בין היתר, פעילות הקבוצות הטיפוליות של שירות המבחן, כפי שעולה מן התסקירים.

ואולם, בסופו של יום, בתסקיר השמיני והאחרון מיום 26.5.21, כשהקשר עם שירות המבחן החל עוד בשנת 2017, נכתב: **"יורם ביטא רצון לטיפול אך מאידך גם הסתייגות מהדרישות שהוצגו ותחושה כי אינו זקוק כיום להתערבויות מסוג אלו שהוצעו לו במפגשים. לפיכך ולאור האמביוולנטיות שמבטא לגבי יכולתו להתחייב ולהשתלב בהליך טיפולי משמעותי, ממושך ואינטנסיבי, כמו גם הערכת הסיכון בעניינו וביצוע עבירות תעבורה במהלך היותו בהליך אבחון במסגרת שירותנו, בגין הוגש כנגדו כתב אישום אנו מתרשמים כי בשלב זה אין באפשרותנו לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו אשר עשויה להפחית את החזרה על התנהגות עוברת חוק מצדו בעתיד".** (ההדגשה שלנו).

ראוי עוד לציין, את התרשמות בית משפט קמא כי נכונות יורם להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן לא הייתה מתוך הפנמתו את הצורך בטיפול, אלא נבעה מאימת הדין, ובפועל הוא למעשה אינו מתאים לטיפול, אין אינדיקציה להצלחת שיקומו.

לא ראינו מקום להתערב במסקנת בית משפט קמא לפיה **אין** מקום לחרוג לקולא ממתחמי הענישה מטעמי שיקום.

נ"ג. נוסיף, שבית משפט קמא התחשב במידה רבה בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של יורם, ואף נתן דעתו להסתבכותו הכלכלית של יורם עקב השוד משנת 1996, אך בצדק עמד בית משפט קמא על-כך שהסתבכות כלכלית ומצב כלכלי, קשה ככל שיהיה, אינו יכול להצדיק את ביצוע העבירות בהן הורשע יורם, ומה גם שהוא יכול היה להימנע מהן ואף לחדול מהן.

נ"ד. לעניין 33 האישומים שבתיק הפרקליטות ראוי להדגיש, כי מדובר בעבירות שבוצעו על-פני פרק זמן ארוך (2010 עד התחלת 2013). במהלך תקופה זו ביצע יורם, כמתואר בכתב-האישום שבעובדותיו הודה, 32 עסקאות סחר בכלי רכב שונים כדי להימנע מרישום בעלות נוספת באותם כלי רכב. אין

המדובר במעידה חד-פעמית אלא בעבירות שבוצעו בשיטתיות, בתחכום, תוך תכנון בקפידה, ולאורך זמן.

נ"ה. יורם מדגיש בערעורו ובטיעונו את השנים הרבות שחלפו מאז ביצוע העבירות, כשהעבירות מושא תיק הפרקליטות בוצעו, כאמור, בין השנים 2010 עד תחילת 2013, עבירת הפריצה לרכב בוצעה במרץ 2014, והעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי השוטרת בספטמבר 2013, וכיום עליו ליתן את הדין על-כך.

בצדק ציין בית משפט קמא, שיש להתחשב **במידת מה** בחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות, ואולם, אין להתעלם מן הפעמים הרבות שבהן לא התייצב יורם לדיונים שהתקיימו בעניינו בבית משפט קמא.

כך, בישיבה מיום 12.9.17 לא הופיע וניתן כנגדו צו הבאה, גם בישיבה מיום 21.12.17 לא הופיע וניתן כנגדו צו הבאה, ביום 11.1.18 שוב לא הופיע ואזי הוטלו ההליכים נגדו וחודשו שנה לאחר מכן ביום 1.1.19.

עוד יש להוסיף, שחלק בלתי מבוטל לחלוטין מחלוף הזמן נובע מכך, שבית משפט קמא ניסה עד מאוד לבוא לקראת יורם ונעתר לבקשות לדחיית דיונים כדי לאפשר לשירות המבחן לנסות ולשלב את יורם במסגרות טיפוליות, דבר שלמרבה הצער לא עלה יפה נוכח עמדתו של יורם.

ברי, שניסיונות שיקומיים אלה, אשר נועדו בסופו של יום לטובת יורם, נמשכו זמן רב שהיה מיועד לשיקומו של יורם (שכאמור לעיל, לא עלה יפה).

נ"ו. בית משפט קמא ציין בגזר-דינו, כי האישום הראשון ב-ת"פ 13306-01-15 מתאר מסכת עובדתית נפרדת של זיוף שיקים ושימוש בהם למטרות החזר חוב של יורם. בגין אישום זה קבע בית משפט קמא מתחם ענישה שבין שלושה חודשים לבין שנים-עשר חודשי מאסר.

לגבי שאר 32 האישומים שעניינם תווי הסחר קבע בית משפט קמא, כי מדובר במסכת עובדתית אחת, ולגביה קבע מתחם ענישה שבין תשעה חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר.

בית משפט קמא ציין בעמ' 42 לגזר הדין: **"בכוונתי לקבוע שני מתחמי עונש הולמים נפרדים לאישומים הראשון וכן לאישומים השני עד השלושים ושלושה"**

נ"ז. נדגיש, שיש להתייחס בחומרה לעבירות מושא ת"פ 13306-01-15, הן נוכח החומרה שבהן, והן נוכח ריבוי העבירות, שבוצעו בשיטתיות, בתכנון מוקדם ובתחכום על-פני תקופה ממושכת.

כפי שציין בית משפט קמא, מעבר לרווח הכספי של 5,775 ₪, יש בעבירות אלה משום פגיעה במסחר הוגן ותקין, כשיומם הפיק למעשה תועלת עסקית מכך שלא נרשמה "העברת יד" על כלי הרכב מושא כתב-האישום.

למרות האמור לעיל מתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא הם על הצד הנמוך.

נ"ח. קיים מנעד רחב של פסיקה בכל הנוגע לעבירות בהן הורשע יורם, הן פסיקה מחמירה והן פסיקה מקלה, ואולם בסופו של יום יש לדון בכל מקרה לגופו של עניין, לפי נסיבות העבירה שבוצעה ולפי נסיבותיו של מבצע העבירה, בהתאם לתורת הענישה האינדיווידואלית.

לאחר שהצבנו לנגד עינינו את כל השיקולים הרלוונטיים, את הנסיבות הנוגעות לעניין, את תסקירי שירות המבחן, ואת טיעוניהם המפורטים של באי כוח הצדדים בכתב ובעל-פה, החלטנו **שלא** להחמיר במתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא וזאת בשם לב לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של יורם, גילו, הודאתו בעובדות שלוש כתבי האישום שחסכה מזמנם של העדים ומזמנו של בית-המשפט, חלוף הזמן, העובדה שזהו מאסרו הראשון, אם כי לחובתו ארבע הרשעות קודמות, ומאסר מותנה בן 4 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגדו בגין העלבת עובד ציבור לא הרתיעו מלבצע עבירה זו כלפי השוטרת (מושא כתב-האישום בת"פ 19788-01-14).

עוד הבאנו בחשבון, שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש.

נ"ט. יחד עם זאת, איננו רואים הצדקה עניינית לכך ש-12 חודשי המאסר בפועל שהטיל בית משפט קמא על יורם, בגין הרשעתו בעבירות שבשלושת כתבי האישום, נמוכים מן הרף המינימלי אשר במתחמי הענישה הנפרדים שקבע בית משפט קמא בפסקה 64 לגזר דינו, וזאת לאחר שבית משפט קמא קבע מפורשות בפסקה 66 לגזר דינו, כי אין בכוונתו לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא מטעמי שיקום.

בגין תיק הפריצה לרכב רף הענישה המינימלי שקבע בית משפט קמא הוא שלושה חודשים.

בגין האישום הראשון בתיק הפרקליטות (זיוף השיקים) רף הענישה המינימלי שקבע בית משפט קמא הוא שלושה חודשי מאסר, ובגין 32 העבירות האחרות בתיק הפרקליטות רף הענישה המינימלי שקבע בית משפט קמא הוא בן 9 חודשים, דהיינו, בסה"כ 15 חודשי מאסר.

בית משפט קמא לא ציין שהוא מורה על חפיפה של מי מן העונשים, ולעצם העניין, נוכח חומרת העבירות וריבויין, אף **אין** כל הצדקה לכך.

בנוסף, הפעיל בית משפט קמא ארבעה חודשי מאסר על-תנאי שהוטלו בת"פ (שלום נצרת) 29065-06-11, מתוכם שלושה חודשים במצטבר למאסר שהוטל בתיק מושא הדיון, וחודש אחד בחופף.

יצוין, שסעיף 58 של חוק העונשין קובע, כי מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש

המאסר על-תנאי, יישא את שתי התקופות בזו אחר זו, אלא אם בית-המשפט ציווה מטעמים שירשמו ששתי התקופות תהיינה חופפות, כולן או מקצתן.

בית משפט קמא הורה, שחודש אחד מתוך ארבעת חודשי המאסר על-תנאי יהא, כמצוין כבר לעיל, בחופף ושלושה במצטבר. לא ראינו כל הצדקה להורות שתקופת המאסר המותנה בן ארבעת החודשים, שהופעלה, תהא כולה בחופף, הואיל ואין טעמים כלשהם שיהא בהם כדי להצדיק זאת.

מכאן, שסך כל תקופת המאסר בפועל שהיה על בית משפט קמא להטיל על יורם היא 18 חודשים.

נוסיף, שלא ראינו מקום להטיל קנס על יורם, כעתירת המדינה, בשים לב לנסיבותיו האישיות כפי שפורטו, ובהתחשב בתקופת המאסר שיהא עליו לרצות.

ס. התוצאה מכל האמור לעיל היא, שאנו מקבלים חלקית את ערעור המדינה בע"פ 52174-10-21, וחלף 12 חודשי המאסר בפועל שהטיל בית משפט קמא דנים אנו את יורם ל-15 חודשי מאסר בפועל, ומפעילים את המאסר המותנה בן ארבעת החודשים שהוטלו בת"פ (שלום נצרת) 29065-06-11, מתוכם שלושה חודשים במצטבר וחודש אחד בחופף, כך שבסה"כ יהא על יורם **לרצות 18 חודשי מאסר בפועל** (בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס).

כל שאר חלקי גזר הדין של בית משפט קמא - עומדים בעינם ללא שינוי.

נוכח האמור לעיל, אנו מורים על דחיית ערעורו של יורם בעפ"ג 48711-10-21.

ס"א. על יורם להתייצב למאסרו בבית המעצר קישון בתאריך **6.3.2022 עד השעה 10:00** או על-פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועליו לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336, וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

על **מזכירות בית-המשפט** להנפיק פקודת מאסר עדכנית, בהתאם לאמור בפסק דין זה, ולהמציא את פקודת המאסר העדכנית לשב"ס.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ב, 27 ינואר 2022, במעמד הנוכחים.

מ' דאוד, שופט

א' בולוס, שופט

י' גריל, שופט עמית
[אב"ד]